

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 540 יום ה' 3 ביוני 2010

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

תאור

פסיקה

מחוץ לחוק

דחיית מועד תחילת הדיווח המקוון במע"מ // תיקון 41 לחוק ני"ע – הרחבת הסדר רישום כפול – צרפת ואח' הרמת מסך ההתאגדות אינה סמכות טבועה של רשויות המס

מ"ה – החלת חוק מס מעסיקים באזור יהודה ושומרון // מע"מ – על סבירות שומה וראיות // שבח – דחיית בקשה לדחיה על הסף קופמן נבחר לנשיא לשכת רו"ח // אושרה הרפורמה במיסוי אלכוהול // מאגר סכסוכי שכנים // נעצר עמיל המכס של ה.שטרן // שודרג כרטיס האשראי של עו"ד ורו"ח

עדכונים מהשטח

דחיית מועד תחילת הדיווח המקוון במע"מ

לפיכך, החל מ- 1.1.2011 יצטרפו למעגל החייבים בדיווח כל העוסקים שחייבים לנהל מערכת חשבונות בשיטת החשבונאות הכפולה, וכן מלכ"רים המעסיקים 300 עובדים ויותר ומוסדות כספיים. ♦ יוזכר, כי בהתאם להחלטת רשות המסים שפורסמה לפני מספר שבועות, החל מה-1 ביוני 2010 ניתן יהיה לשדר דיווחי מע"מ מפורטים אך ורק באמצעות כרטיס חכם. לפיכך, הגופים האמורים לעיל צריכים להצטייד בכרטיס חכם לצורך הגשת הדיווחים.

♦ לצורך קבלת מענה על שאלות, תמיכה וביורורים בכל הנוגע להגשת הדיווחים, ניתן לפנות למוקד הטלפוני של רשות המסים, שמספרו: *4954 (מסים), או 02-5656400; כמו כן ניתן לפנות בדוא"ל: mokedreshut@shaam.gov.il.

♦ על פי הרפורמה בדיווחים המקוונים למע"מ ובהתאם לתיקון 37 לחוק מע"מ ולחוק ההתייעלות, כל עוסק שמחזור עסקאותיו לשנת 2010 עלה על 1 מיליון ש"ח או חייב בניהול חשבונות לפי השיטה הכפולה, ידווח את עסקאותיו ואת תשומותיו בדוח מפורט החל מיום ה- 1.1.2011. הדוח יוגש באופן מקוון במבנה אחיד שהוגדר לשם כך (הנחיות מפורטות מופיעות באתר רשות המסים - www.mof.gov.il/taxes, כשהוא חתום בחתימה אלקטרונית).

♦ כדי להקל על הטמעת המהלך ובעקבות הבנות עם הפורום ליישום הדיווח המקוון, המשותף לרשות המסים ולארגונים הכלכליים במשק, רשות המסים החליטה לדחות את חובת הדיווח בעבור כלל אוכלוסיית העוסקים המנהלים חשבונות בשיטה החד צידית, ליום 1 בינואר 2012.

תיקון 41 לחוק ני"ע - הרחבת הסדר רישום כפול – צרפת ואח'

♦ משמעות הדבר, כי תאגידי אשר יעמדו בדרישות שפורטו בתיקון יהיו רשאים להציע את ניירות הערך שלהם לציבור בישראל באמצעות הסדר הרישום הכפול, גם אם נעשה סימולטנית.

♦ לעת עתה, התיקון מרחיב את שיתוף הפעולה עם מניות הרשומות בשוק המוסדר בצרפת (יורונקסט צרפת).

♦ בסעיף התחולה נקבע, כי התיקון יכנס לתוקפו בתום 30 ימים מיום פרסומו (זאת כדי לאפשר לרשות להשלים את היערכותה לקליטת חברות שעשויות לבקש להציע את ניירות הערך שלהן לציבור בישראל לפי ההסדר החדש).

♦ ביום 31.5.10 פורסם ברשומות חוק ניירות ערך (תיקון מס' 41), התשי"ע-2010.

עפ"י התיקון, פרק ה' 3 לחוק ניירות ערך מאפשר לתאגידי שהתאגדו בישראל, ורשמו את ניירות הערך שלהם למסחר בבורסות המובילות (בארה"ב ובאנגליה), לרשום את אותם ניירות ערך למסחר גם בבורסה בישראל, בהסתמך על מסמך רישום, אשר בעיקרו מפנה אל מסמכי ההצעה לציבור שהגישו בחו"ל. גם בשלבי ההמשך, לעניין ניירות אלה בישראל, מפנה הפרק האמור לקבוע בדין הזר החל עליהם.

♦ התיקון מרחיב את הוראות סעיף 35 לחוק וקובע, כי ההוראות לפי פרק ה'3 יחולו על תאגיד שהואגד מחוץ לישראל או העתידים להיות רשומים כאמור וזאת בהתקיים הדרישות הקבועות בחוק.

הרמת מסך ההתאגדות אינה סמכות טבועה של רשויות המס

בועז פינברג, עו"ד
גולדמן-ברון, משרד עורכי דין

פעילות החברה, לא היה קיים במועד היווצרות חוב המס באותו מקרה. אך המדינה טענה, כי סמכותה להרים את מסך ההתאגדות, הינה סמכות טבועה, אשר נובעת מעצם תפקידה של הרשות להוציא צווים, שומות וליתן החלטות במגוון של נושאים, לרבות הקביעה מיהו החייב במס, והכל מבלי להזיק להסמכה מפורשת בחוק, כאשר סמכות זו מוקנית לה בהתאם לכוונתו של המחוקק, להקנות לה סמכות רחבה לאיתור נכסי סרבני מס.

♦ בית המשפט המחוזי בחיפה דחה את טענת המדינה, בקובעו, כי אין לאפשר למדינה ליטול על עצמה תפקיד, המסור על פי החוק לערכאה השיפוטית, בהתאם לסעיף 6 לחוק החברות, ולייחס לחברה אחת חוב של חברה אחרת. אין בכוחם של טענות המדינה, ליצור סמכות יש מאין. הרשות אינה מוסמכת לפעול, אלא במסגרת הסמכויות שהוענקו לה בחוק ובמסגרתו, והסמכות להרים מסך היא סמכות הניתנת לבית המשפט, או לרשות, על פי הסמכה מפורשת בחקיקת המס. משכך, בהעדר הסמכה מפורשת לכך בדיון, לא הייתה רשות המס מוסמכת להרים את מסך ההתאגדות.

♦ ולענייננו, בהעדר הסמכה מפורשת בדבר החקיקה, אנו סבורים, כי אין לפקיד השומה סמכות להוציא שומה למנהל או בעל מניות בחברה, בגין שומות שהוצאו לחברה, שהיא הנישום – "בעלים" של העסק. החברה, ולא בעל המניות שלה, מדווחת על עסקאותיה בדוח כספי ספציפי שנערך על ידה ועבורה, בעוד שבעל מניותיה, מדווח על הכנסותיו בדוח נפרד ועצמאי. גם אם לפקיד השומה ראיות לכך, שבעל המניות בחברה, גרם במו ידיו להעלמת ההכנסות מטעם החברה, עדיין, אין הוא מוסמך להרים את מסך ההתאגדות.

♦ יש לציין, כי אמנם, לפקיד השומה סמכות להרים מסך באמצעות גבייה של חוב המס, בהתאם להור' סעי' 119א' לפקודה, או סעי' 106 לחוק מע"מ, ובכפוף להתקיימותם של התנאים המפורטים בסעיפים אלה (ור' לעניין זה מאמר הח"מ **בגיליון מס' 482 מיום 21.1.2009**). ואכן, המחוקק הקנה לפקיד השומה סמכות לגבות חובות מס מ"בעל תפקיד" בחברה, קרי מנהל פעיל, שותף או בעל שליטה בחברה, וזאת בגין חוב מס סופי של חברה, אשר פקיד השומה סבור שעשתה מעשים שיש בהם משום כוונה להתחמק ממס (ור' סעי' 119א'(2) לפקודה), אך אין בסמכותו של פקיד השומה לפעול כך במסגרת הוצאת שומות לבעל מניות/מנהל של החברה הנישומה.

♦ ראובן הינו בעל מניות ומנהל של חברה. החברה לא דיווחה על כל עסקאותיה למס הכנסה. במקביל להליך הפלילי שנפתח כנגד החברה, וכנגד ראובן, כמנהל בה, החליט פקיד השומה להוציא שומות חלופיות, הן לחברה, והן לראובן, ביחס לאותן עסקאות שלא דווחו. לטענת פקיד השומה, השומה החלופית שהוצאה לראובן נובעת מכך, שראובן, שכאמור היה מנהל בחברה בעת שזו לא דווחה על עסקאותיה, שלשל ככל הנראה לכיסו הפרטי, את סכומי ההעלמה. האם מוסמך פקיד השומה להוציא שומה כזו לראובן?

♦ לכאורה, טענתו של פקיד השומה, שהאחראי למחדלים של החברה, הוא בעל המניות והמנהל שלה, משובבת את העין והלב. בפרט כך, כאשר לחברה לא נותרו אמצעים לשלם את שומות המס. במקרה כזה, פקיד השומה טוען, כי אך הגיוני הוא, שבעל המניות/המנהל, הוא ששלשל את כספי ההעלמה לכיסו. אך על מנת שפקיד השומה יוכל להוציא שומה אשר אמורה להיות מיוחסת לחברה, שהיא הנישום, לבעל מניות/מנהל של החברה, עליו להרים את מסך ההתאגדות של החברה.

♦ הרמת מסך ההתאגדות, הינה אמצעי קיצוני, אשר הפעלתו מכוונת לייחס חובות או פעולות של החברה, לבעל מניות בה, למנהל בה, או לחברה בת/אחות. הסמכות לבצע הרמת מסך ניתנה, בהתאם לסעיף 6 לחוק החברות, לבית המשפט, במקרים ספציפיים, או, על פי הסמכה מפורשת בדבר חקיקה, לגורמים אחרים, כגון לראש ההוצאה לפועל. גם לרשות המסים הוקנתה סמכות להרים מסך, אך זאת בענייני גבייה בלבד, ועל פי תנאים ספציפיים בלבד, אשר רק בהתקיימותם רשאי פקיד השומה לפעול כאמור.

♦ ניסיונה של רשות המסים לטעון, כי סמכותה להרים את מסך ההתאגדות הינה סמכות טבועה המוקנית לה, מבלי שיהיה צורך בהסמכה מפורשת בדבר חקיקה, נכשל לאחרונה בהחלטה שניתנה על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, בערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בעניין זה (ע"א 708-08 מ"י נ' זייתון תעשיות שמנים בע"מ) (**לצפייה בתקציר פסק הדין ראה גיליון מס פקס 531**). באותו מקרה דובר היה בחברה, אשר לה חוב מס סופי וחלוט, כאשר לטענת המדינה, ניתן לגבות את חוב המס מחברה אחות של אותה חברה, שכן מדובר באישיות משפטית אחת המחליפה את שמה ואת מספרה מעת לעת, על מנת להתחמק מתשלום חוב המס הסופי. לא הייתה מחלוקת, כי סעיף 106 לחוק מע"מ, המתיר לרשויות מע"מ להרים את מסך ההתאגדות, ולגבות חובות של חברה חייבת במס, מבעלי מניות או חברה אחות שאליהם הועברה

החלת חוק מס מעסיקים באזור יהודה ושומרון עמ"ה 129/08 נתיבות דרוו (תלם) נ' פקיד שומה ירושלים 2 שירן כהן, משפטנית

◆ כב' השופטת מרים מזרחי אינה רואה צורך להתעמק בסוגיית תוקף פסקי הדין של בית המשפט העליון נעדרי הנמקה. לשיטתה, בפסק הדין בעניין בקעת הירדן אומצה למעשה הנמקת בית המשפט המחוזי, כעולה מהמשפט "צדק בית המשפט המחוזי בקביעתו", המצוין בתחילת פסק הדין.

ב"כ המערערת ניתח באיזמל חד את הנמקת בית המשפט המחוזי, כדי לשכנע שנפלה בו טעות, והגיע מכאן למסקנה שגם פסק הדין בבית המשפט העליון "אף הוא מוטעה".

◆ בית המשפט קבע, כי אין מקום לבחון את טענת ב"כ המערערת לעניין הטעות כאמור, מאחר שממילא לא יכולה להיות תוצאה אופרטיבית לכך. אפילו היתה הנמקת ההלכה מוטעית – מדובר בהלכה שאין להרהר אחריה.

הטענה הנוספת של ב"כ המערערת היא, כאמור, הטענה שפסק הדין ניתן על רקע משיכת הערעור, ועל כן, למעשה, אין מדובר "בהלכה פסוקה", מאחר שלא היה צורך בפסיקה. דין טענה זו להידחות. פסק הדין מבהיר, כי שופטי בית המשפט העליון גיבשו דעתם במחלוקת שעמדה לפניהם, ומשהביעו אותה לפני ב"כ המערערת שם, נמשך הערעור. הם גם ראו מקום לפרט את עמדתם בראשית פסק הדין, וסיימו בדחיית הערעור.

◆ יש להדגיש, כי לגופו של עניין ב"כ המערערת העמיד לפני בית המשפט ניתוח מלומד ומשכנע, ולכן אין לעסוק בו, לאחר המסקנה, כי בפרשת בקעת הירדן נקבעה הלכה מחייבת, שיש ליישמה במקרה זה.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 28.4.10

ב"כ המערערת: עו"ד א. צוקרמן

ב"כ המשיב: עו"ד צ. קוינט

◆ המערערת הינה עמותה, מכינה קדם צבאית (ישיבה על תיכונית), הפועלת בישוב תלם אשר התאגדה בישראל ורשומה לפי חוק העמותות, התש"מ-1908.

המערערת טענה, כי חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975 (להלן: החוק), אינו חל באזור יהודה ושומרון (להלן גם: "האזור"), מהטעם שהחלתם של חוקי המס מעבר לשטחה של המדינה – דינה שתעשה על ידי המחוקק מפורשות, ובחוק לא מצויה הוראה מפורשת כזו.

◆ פסק הדין של ביהמ"ש העליון נתן את דעתו בעניין דומה בע"א 9163/08 המועצה האזורית בקעת הירדן נ' פקיד שומה עפולה (להלן: פס"ד בקעת הירדן), לפיו נדחה ערעורה של המועצה האזורית בקעת הירדן על פסיקתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (עמ"ה 1017/07), אשר קבע, כי על המערערת שם, שהיתה בגדר "אזור ישראל", חל חוק מס מעסיקים. המשיב טען, כי לאחר מתן פסק דין בקעת הירדן נסתם הגולל על טענות המערערת, מאחר שבית המשפט העליון הכריע בנושא באופן חד-משמעי, בקבעו כי מס מעסיקים חל אף על מלכ"רים אשר נמצאים באזור, ומדובר בתקדים מחייב.

המערערת לא השלימה עם הגזרה, וטענה כי אין מדובר "בהלכה פסוקה". לשיטתה, "אין זו הלכה בשל בעיקר בשל העדר הנמקה. אין זו הלכה פסוקה בשל העדר ערעור, לאחר שהמערערת שם חזרה בה מהערעור" (הסיכומים).

◆ ביהמ"ש המחוזי בי-ם-כבוד השופטת מ. מזרחי:

◆ יש לבחון האם אין מדובר ב"הלכה פסוקה". סעיף 20 לחוק יסוד השפיטה קובע – "הלכה שנפסקה בבית המשפט העליון מחייבת כל בית משפט, זולת בית המשפט העליון". בפסק הדין בעניין בקעת הירדן, על פניו, קובע בית המשפט העליון מהו הדין לגבי תחולת חוק מס מעסיקים באזור יהודה ושומרון.

◆ כאמור, לטענה לפיה אין מדובר בהלכה פסוקה שני ראשים. האחד: העדר הנמקה. לעניין ההנמקה הפנה ב"כ המערערת לספרו של פרופ' ברק, פרשנות במשפט, כרך ראשון, בעמ' 509: "לדעתי, הלכה פסוקה משמעה 'טעם ההחלטה' ... רק בה מתגלית אחריותו המרכזית של בית המשפט. רק היא מחייבת על פי המסורת האנגלו-סכסית, ואיני רואה מקום לעמדה מהותית שונה בשיטתנו המשפטית". המערערת הוסיפה כי, "וברי שיטעם ההחלטה הוא ההנמקה להחלטה", ומדגיש את חשיבותה של ההנמקה גם כשמדובר בפסק דין הניתן על ידי שופט, כעולה מהספרות המשפטית ומהפסיקה. מסקנתו – "כך שפסק דין של בית המשפט העליון שאינו מנומק אינו יכול להוות 'הלכה פסוקה'".

העיתון המקצועי לענייני מסים

על סבירות שומה וראיות

ע"ש 1552/07 ע.מ באבי (1999) בע"מ נ' מע"מ אשדוד
נעם שרעבי, עו"ד, רו"ח

מתוך אותה השקפה, עם פסילת ספריו, מפסיק הנישום ליהנות מאמון ביהמ"ש לכל הצהרותיו, ועליו להביא הוכחות אובייקטיביות, כאמור, מעבר ולהבדיל, מעדותו שלו, לביסוס טענותיו. בהליך הנוכחי העידו מנהל המערערת מטעמה, ומבקר החשבונות מטעם המשיב, כאשר אלו למעשה היו הראיות המרכזיות, וכמעט היחידות שהובאו בניסיון לקעקע את סבירותן של השומות.

הליך ההוכחות שהתקיים בשאלת סבירות השומות שהוצאו למערערת, התמצה, בדומה לשאלת פסילת הספרים, בהעדת מנהל המערערת, אשר שב על הטענות שהעלה מייצגה בדיון בהשגה, וכן בהעדת מבקר החשבונות, שהסביר את דרך קביעת גובה השומות. ביחס לשומת העסקאות, טען המבקר, כי זו חושבה בהתאם לנתוני הרווח המופיעים בתדריך הכלכלי לענף, ועם זאת, הם הותאמו לטענות המערערת ביחס לעיסוקה כבית מסחר לעץ ורעפים. לביסוס טענותיה, הגישה המערערת שני מוצגים, שיש בהם, לשיטתה, להוכיח את טענתה, לפיה שימשה, לבד מנגריה, גם כבית מסחר לנגרות, עובדה שיש בה לפסול את השומה, בהיותה מושתתת על אחוז רווח גולמי מוטעה:

האחד - כרטיס הביקור שלה, שבו מוגדר עיסוקה גם במכירת רעפים. לשיטתה, יש בו ראיה לתוכנו, במובן זה ש: "לו נציגי המשיב היו רק רואים את כרטיס הביקור היו גם הם משתכנעים כי החברה עוסקת גם במסחר והרווח הגולמי הנו 8% כפי שלא הוכחש בערעור זה".

השני - כרטיס הנהלת חשבונות של שני ספקים, שלטענתה קנתה מהם עצים ורעפים - אינטרלן בע"מ וברותים שיווק (1984) בע"מ.

המערערת לא טרחה ולא הביאה אף אחד מלקוחותיה ומספקיה להעיד בדבר אופי עבודתה. ברור, שבמישור זה של כשל להביא ראיות להיקף העיסוק במכירת חומרי בניין - אין למערערת אלא להליך על עצמה.

המערערת לא הביאה כל ראיה אובייקטיבית לתקיפת השומות שנערכו לה ע"י המשיב, בין באמצעות עדים ובין באמצעים אחרים, וזאת אף לאחר מתן החלטת בית המשפט בעניין פסילת הספרים, שגם בה הודגש מחדלה באי-הבאת מסמכים וראיות, לבד מעדותו של מנהלה. כן, לא ערכה המערערת כל שומה מטעמה, ולא צלחה היא בהרמת הנטל להוכחת חוסר סבירות בשומות המשיב, שנמצאו מבוססות על נתונים התואמים את המדווח על ידה. משכך, מצא בית המשפט, כי טענות המערערת לפיהן השומות שהוצאו לה מופרזות ואינן מבוססות, דינן להידחות.

תוצאה:

הערעור נדחה.

ניתן ביום 10.05.10

ב"כ המערערת: עו"ד נ. אוחנה

ב"כ המשיב: עו"ד י. פנש

למערערת, נגריה המצויה בקריית-גת, הוצאה שומת עסקאות לפי מיטב השפיטה, לשנים 2006-2002, ושומת תשומות לשנים 2003 ו-2004.

ביום 20.03.07 התקיים דיון מאוחד בשתי ההשגות, במשרדי המשיב באשדוד, בהשתתפות מייצג המערערת, ולאחריו התקבלו ההחלטות נשוא ערעור זה: האחת, קבלה חלקית של ההשגה על שומת העסקאות, והפחתת אחוז הרווח הגולמי, מ-65% ל-50%, כך שזו הועמדה, לשנים 2006-2002, ע"ס של 199,835 ₪ (קרן), בתוספת ריבית והצמדה כמקובל.

השניה, דחיית ההשגה על שומת התשומות, משלא הוגשו חשבוניות המס ששימשו, לטענתה של המערערת, לניכוי מס התשומות, והעמדתה, בסופו של יום, ע"ס של 75,661 ₪ (קרן), בתוספת ריבית והצמדה כמקובל.

כן הוגש ערעור ביחס להחלטת המשיב לפסול את ספרי המערערת ולהשית עליה קנס מינהלי בשל כך, לפי סעיף 95 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"), בשיעור 1% ממחזור, לפי השומות שהוצאו לה.

במסגרת הסדר דיוני שאליו הגיעו הצדדים, נשמעו בשלב הראשון טענותיהם ביחס לשאלת הפסילה, ובהם טענת המערערת, לפיה ספרי החשבונות של עסקה לא הוצגו למשיב בשל שריפה שכילתה אותם, ולאחר שמיעת הטענות נקבע, כי אכן ספריה של המערערת פסולים.

לטענת המערערת, משהעמיד המשיב את אחוז הרווח הגולמי, שלה על 50%, ועל בסיס ערך את חישוב הכנסותיה, נפל הוא לכדי שגגה, שכן, ייתכן ורווח זה מייצג את ענף נגרות הבניין בכלל, אולם בפועל, היא פעלה בנוסף, וכמותית - אף יותר, לשיטתה, כבית מסחר לחומרי בניין, ובעיקר למכירת עץ לגנות ורעפים, שבו אחוז הרווח הגולמי אינו מתקרב לשיעורים אלו כלל ועיקר, והוא נע בין 7% ל-8% בלבד. העדר כל הפרדה, כאמור, בין עיסוקיה השונים, הביא לטעות בשומה, ולצורך בביטולה, בהיותה מוגזמת, מופרזת ולא תואמת את מאפייני עסקה של המערערת. בהמשך לטיעון זה, "מציעה" המערערת, שחלוקת השומה תיעשה עפ"י עיסוקה בפועל, שהוא, לשיטתה, 40% נגרות ו-60% מסחר, ולדידה "יש לערוך שומה לפי יחס זה".

ביהמ"ש המחוזי באר שבע – כב' הש' א. ואגו:

ההלכה הנהוגת, הינה, כי נישום שספריו נפסלו, והוא חפץ בתקיפת השומה שהוצאה לו, אין די שיעלה טענות כלליות, בדבר שרירות או הגזמה של פקיד השומה שערך את תחשיבי שומותיו, לפי מיטב שפיטתו, אלא עליו להתבסס על "ראיות אובייקטיביות" של ממש לביסוס טענותיו.

ההגיון העומד מאחורי הלכה זו, הינו שלנישום יש יתרון ראייתי ביחס לנתונים עובדתיים שנכתבו בספרים שנפסלו, ולכן עליו נטל הראיה והשכנוע.

העיתון המקצועי לענייני מסים

דחיית בקשה לדחייה על הסף
עמ"ש 112/09 שדפאן להשקעות בע"מ ואח' נ' מנהל מס שבח נצרת
 אלעד בנימיני, עו"ד

ביהמ"ש המחוזי בנצרת - כב' השופט ע.ר. זועבי -
יו"ר הוועדה, א. הללי - עו"ד, מ. עמרוד, עו"ד:

◆ כאמור בתאריך 6/10/2008 נחתם ההסכם, הוא הסכם הפשרה שבין מנהל מיסוי מקרקעין לבין העוררים. לטענת העוררים הסכם זה הופר על ידו. לעומת זאת, טוען ב"כ מנהל מיסוי מקרקעין, כי הסכם הפשרה מבוצע כרוחו וכלשונו וכי הגשת הערר נועדה לשים את ההסכם לאל, וכי בחותמם על הסכם הפשרה מנועים העוררים להגיש ערר. עוד נטען, כי ערר זה לא הוגש בזמן וכי גם מן הטעם הזה, יש לדחותו על הסף.

◆ לאחר עיון בטענות הצדדים, קבע ביהמ"ש, כי במקרה דנן ישנן שאלות נכבדות המחייבות בירור והכרעה ואינן יכולות להתברר במסגרת בקשה לדחיית הערר על הסף, כגון שאלת החיוב במס שבח מקרקעין, שחל על המוכרים ותשלומו נדרש מהקונים. ומה הוא הדין כשהמוכרים אינם מצהירים על העסקה. לטענת העוררים, מנהל מיסוי מקרקעין התעלם מהסכם הפשרה בעשותו שומה בסמוך לחתימת ההסכם ובהתעלמו ממה שנאמר בו. כמו כן, עולה גם שאלת הטלת קנסות על אי הצהרה, שלטענת העוררים הם לא אמורים להיות מוטלים.

◆ ביהמ"ש קבע, כי מבלי לחוות דעה בשלב זה לגופה של המחלוקת, אין מקום לדחות את הערר על הסף, וכי יש מקום לקיים דיון לגבי המחלוקת בין הצדדים ולתת פסק דין מחייב. ביהמ"ש החליט לדחות את הבקשה לסילוק הערר על הסף וקבע את התיק לשמיעה.

התוצאה:

◆ הבקשה נדחתה.

ניתן ביום: 15.4.2010.
ב"כ העוררים: עו"ד ג. פיראס.
ב"כ המשיב: לא צוין.

◆ הדיון בתיק זה הוא על בקשה שהגיש המשיב (בבש"א 2095/09), בה הוא מבקש לדחות על הסף את הערר עמ"ש 112/09 וזאת לטענת המשיב, מחמת הסכם פשרה שנחתם ביום 6/10/2008 (להלן: "הסכם הפשרה") על ידי הצדדים לעמ"ש זה, בו חויבו העוררים בהוצאות הבקשה. לטענת המשיב, פתיחת הדיון שנסתיים בהסכם, כמוהו כביטול ההסכם שנחתם כאמור לאחר משא ומתן ארוך וממושך.

◆ לטענת העוררים, המשיבים בערר (לעיל ולהלן: "העוררים"), הערר לא הוגש כדי לקבל תנאים משופרים מעבר לאלו שסוכמו בהסכם, אלא מפני שהמשיב עצמו הפר את ההסכם, הפרה יסודית, בכך שהמשיב הוציא שומה הנוגדת את ההסכם. השומה או השומות שהוצאו הומצאו לראשונה לעוררים בתאריך 7/9/2009. בנוסף טוענים העוררים, כי חרף ההסכם הוטלו עליהם קנסות בגין אי הצהרה, ולטענתם, המוכרים הם שהיו אמורים להצהיר ולא הקונים.

◆ מדובר בחילוקי דעות שהתעוררו בין העוררים לבין המוכרים, לגבי עסקת מכר במקרקעין משנת 1997 של שני מגרשים מס' 19 בשטח של 1,618 מ"ר ומס' 25 בשטח של 3,530 מ"ר שהם חלק מחלקה 7 בגוש 16561 בנצרת (להלן: "המקרקעין"). כפי שנטען על ידי העוררים, כאן הם הרוכשים בעסקת המכר, הם לא קיבלו חזקה ו/או בעלות בקרקע. המחלוקת, שהובאה לדיון על ידי הצדדים בפני כב' השופט נסים ממך מבית המשפט המחוזי בנצרת, שנסתיימה במתן פסק הדין בתאריך 15/7/2001, לפיו נקבע שהקונים, שהם העוררים כאן, זכאים להירשם כבעלים של שני המגרשים הנ"ל לאחר שישלמו את תשלומי החובה החלים על העסקה.

◆ על פסק הדין של המחוזי הוגש ערעור לבית המשפט העליון ובתאריך 13/10/2002, הגיעו הצדדים להסדר פשרה אשר קיבל תוקף של פסק דין לפיו שטח מגרש 25 הועמד על שטח של 2,650 מ"ר במקום 3,530 מ"ר והעברה של מגרש 25 נדחה בשישה חודשים ממועד החתימה על הסדר הפשרה, דהיינו עד לתאריך 13/4/2003. המוכרים והרוכשים לא הגישו את הצהרותיהם על העסקה כמתחייב על פי החוק, לכן המשיב בערר הוציא שומות מס שבח ומס רכישה לפי מיטב שפיטתו בחודש ספטמבר 2007. על שומות אלו הוגשו השגות בזמן.

קופמן נבחר לנשיא לשכת רו"ח

ביום 1.6.10 נבחר רו"ח דורון קופמן לנשיא לשכת רואי חשבון ע"י הוועד המרכזי של הלשכה. בחירתו של קופמן התאפשרה לאחר שנבחר ברוב קולות כסגן נשיא ע"י הוועד מוקדם יותר, עפ"י המתחייב מתקנון הלשכה. לשכת רואי החשבון מציינת, כי פטירתו בטרם עת של הנשיא רו"ח יגאל גוזמן ז"ל, והעובדה שלא כיהנו סגני נשיא במהלך כהונתו, חייבה את הוועד המרכזי לבחור באחד מחבריו כסגן נשיא ומיד אחרי כן למנותו לנשיא. דורון קופמן בן 51, נשוי + 3, כיהן כסגן נשיא משנת 2006-2009 ועמד בראש מרחב ת"א של הלשכה במשך כ- 10 שנים.

אושרה הרפורמה במיסוי אלכוהול

ועדת הכספים של הכנסת אישרה ביום 1.6.10 את שינוי שיטת המיסוי על אלכוהול, תוך העלאת המס על הרוב המוחלט של המשקאות החריפים, וכחלק ממדיניות הממשלה לצמצום התופעות השליליות מצריכה מוגברת של אלכוהול. הצו, שנחתם על ידי שר האוצר ונכנס לתוקף ב-1 במרץ 2010, קובע, כי שיעור מס הקניה החל על משקאות משכרים עד שנת 2014 יעמוד על 20% לליטר כוהל + 75% לפי ערך, ובשנת 2014 שיעור מס הקניה על משקאות משכרים יעמוד על 80% לליטר כוהל. תקופה זו נועדה לאפשר לענף האלכוהול ובכלל זה התעשייה המקומית, להיערך לשינויים המשמעותיים בשיטת המס. המשמעות הינה, כי בסוף התהליך מס הקניה על בקבוק 750 מ"ל יהיה 24% - כאשר עד דצמבר 2009 המס המינימלי לבקבוק עמד על 3.5% בלבד. בהתאם לבדיקה שנערכה עולה, כי מאז נכנס הצו לתוקפו חלה עליית מחירים של עד 60% במחירי הוודקה.

מאגר סכסוכי שכנים

יש לך סיכסוך עם השכן ואתה רוצה לדעת כיצד פסקו במקרה דומה? משרד המשפטים השיק שירות חדש לציבור הגולשים: אפשרות חיפוש פסקי דין הדנים בסכסוכי שכנים בבתים משותפים החל משנת 2001. ניתן לבצע חיפוש לפי מספר פרמטרים המופיעים על גבי המסך. פסקי הדין המופיעים במאגר נבחרו מתוך מאגר עצום של פסקי דין שניתנו ע"י מפקחים על רישום המקרקעין ברחבי הארץ. [רצ"ב קישורית לצפיה במאגר ובמנוע החיפוש.](#)

נעצר עמיל המכס של ה. שטרן

מריו לאונרדו קמפר (56) מרחובות, עובד חברת עמילות מכס יו.טי.אי, החשוד בהצהרה כוזבת ובגינה השתמטות מתשלום מסי יבוא, נעצר ושחרר השבוע בתנאים מגבילים בבית משפט השלום ברמלה. לפי הבקשה למעצר, כפי שהוגשה ע"י יחידת סמים מכס נתב"ג, ברשות המסים, החשוד הינו עובד עמילות מכס ומטפל בשחרור הטובין של חברת התכשיטים ה.שטרן. כמצוין בבקשה, מבדיקה שנערכה בחשד להשתמטות ממסי יבוא ע"י חברת התכשיטים עלה, כי ב-14 מקרים, מאז 2007, לא שולמו מסי יבוא כנדרש. המסמכים שנאספו, כך לפי הבקשה, העידו, כי חברת התכשיטים לא הצהירה על ערך הזהב בתכשיטים שייבאה וכללה רק את ערך עבודת הייצור, ובכך, עפ"י החשד, נגרעו מסי יבוא בסך של כ- 700,000 ₪. במקביל למעצר, יחידת הסמים ויחידת בקרת היבוא במכס נתב"ג פתחו בחקירה גלויה, במהלכה נחקרו עובדים בחברת התכשיטים ובעמילות המכס. עוד לפי הבקשה, מהחקירה התברר כי כבר בתחילת 2007 ידעו בחברת התכשיטים, כי ערך הזהב לא נכלל בערך לצורכי מכס והעבירו לעמילות המכס מסמך הכולל התראה, לפיו יש להקפיד על תשלום מלוא המסים. החשוד קיבל לרשותו, במסגרת תפקידו, את כל המסמכים הנוגעים לשחרור התכשיטים באותם משלוחים, אולם, עפ"י החשד, לא טרח להצהיר בשם החברה על עלות הזהב. עפ"י הודעת רשות המסים, בחקירתו הודה החשוד, כי פעל בדרך זו, לדבריו מתוך רשלנות שכתוצאה ממנה נגרעו המסים.

שודרג כרטיס האשראי של עו"ד ורו"ח

כרטיס האשראי המשודרג של עו"ד ורו"ח של MEMBERS יצא לדרך – 3000 עורכי דין מבקשים לקבל את הכרטיס החדש. מבצע הצטרפות מיוחד לבאי כנס העשור של לשכת עורכי הדין באילת.

כרטיס האשראי המשודרג של [מועדון MEMBERS](#) (המיועד לחברי לשכת עורכי הדין ולשכת רואי החשבון ובני משפחותיהם) הושק השבוע, ערב כנס העשור של לשכת עורכי הדין שנפתח ביום ראשון באילת. עד כה הביעו יותר מ-3000 חברי מועדון את רצונם להשתרג לכרטיס החדש של ישראלכרט, הכולל שורה ארוכה של הטבות צרכניות ממשיות. בד-בבד, [מועדון MEMBERS](#) וישראלכרט נערכו למבצע רישום ייחודי באילת באמצעות דוכני החתמה בבת המלון שעורכי הדין התאכסנו בהם.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.